

ДѢЙСТВИЕ ПЪРВО.

Стая въ лѣтний домъ на Маринъ чорбаджи. Стая та е скромно нъ вкусно наичена. Прозорци ти гледать въ градина та. Свѣшть гери на масата, поставена до единъ отворенъ прозорець.

ЯВЛЕНИЕ I.

Олга, облегната на маса та и дълбоко умислена, баба Неда.

Неда, *(като влиза)*

Оште ли ште стоишь, Олга.

Олга.

Защо се така беспокоишь, мале?

(Часовникъ тѣ бие три).

Неда.

Чу ли колко удари часовникъ тѣ? Ште се зазори вече и питашъ, зашто се беспокоя. Не видишь ли какъ съсипвать здравіе то ти тия постоянни бдѣния? Откакъ сме дошли тука, ако да не съмъ да ти подговарямъ по сто пѣти, не би никога дрѣмнала ни минута. Убивашъ се, пиле. Сънъ тѣ е Божа благодать и никой неможе да я отритва безнаказано

Олга.

Божа благодать, нъ за да се наслаждавать съ нея честити ти на тоя свѣтъ. Сънъ тѣ е дѣхъ тѣ на честъ та Птица та запира ли се тамъ, дѣто буря та ехти и върлова? Што може сънъ тѣ за сръдца та, кои-